

- Fo 58to Millesimo trecentesimo XVI, die v Septembris. 1
- Quod fiat gratia nobili uiri Andree Barozzi dominatori insularum sancti Turini et Ceresie, quod cum in ipsis insulis frumentum nec bladum aliquod nascatur, quod de insula nostra Crete possit facere extrahi usque ad Natalem Domini pro isto anno presenti, staria sexcenta frumenti et portari facere ad dictas insulas suas pro suo usu et uita habitantium in ipsis insulis, ipso prestante Ducha et consiliariis nostris Crete bonam et idoneam plezariam quod dictum frumentum alio non portabitur quam ad dictas insulas. 5 8

27

Ἐπειδὴ εἰς τινὰ σημεῖα τῶν ἐντολῶν τῶν ταμιῶν τῆς Κρήτης, καθορίζεται ὅτι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ συντρῶγῳσι μετὰ τῶν συγγενῶν των, ἀποφασίζεται ὅπως ὁ καστελλάνος Μπάρμπος, νῦν ταμίας Κρήτης, δύναται νὰ συντρῶγῳ καὶ νὰ συμποσιάζῳ μετὰ τινος θείου του, ἐξαδέλφῳ του καὶ ἄλλων συγγενῶν του, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν Κρήτῃ, παρὰ τὰ ἐν τῇ ἐντολῇ του διατεταγμένα. 1316, Σεπτεμβρίου 20.

- Fo 59to Millesimo trecentesimo XVI, die xx Septembris. 1
- Cum sit quod punctum in commissione camerariorum Crete per quod non possunt comedere cum suis parentibus et propinquis. Capta fuit pars, quod nobilis uir Castellanus Barbo, qui est de nostro mandato nunc camerarius Crete, possit comedere et esse in conuiuio cum quodam suo barbano et suis germanis et aliis suis parentibus, quos ipse habet in Creta, non obstante puncto sue commissionis predictae, cum dicti sui propinqui teneantur sibi facere expensas per quodam puncto siue testamentum, quod ipse est in Creta. 5 8

28

Ὁ Κῶστας Μιχαήλ ἐκ Κρήτης, ἀπέστειλε τὸ παρελ. θέρος εἰς Βενετίαν ποσότητα πιπέρεως, οἱ δὲ ὀφφικιοῦχοι τῆς Ἀνατολῆς, ἡμπόδισαν τὴν εἰσαγωγὴν του, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ὁ Κῶστας οὗτος δὲν ἦτο Βενετός. Οἱ πληρεξούσιοι ὁμῶς τοῦ Κῶστα ἀντέτεινον λέγοντες, ὅτι ἦτο Βενετός καὶ εἶχε τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν δι' ὅλον τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, δὲν ἀπέστειλε δὲ τὰ ἔγγραφα τοῦ προνομίου του διότι εἶχε ταῦτα μεθ' ἑαυτοῦ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρισκόμενος ἀδελφός του. Ἀποφασίζεται νὰ δοθῇ προθεσμία εἰς τὸν Κῶσταν μέχρι τοῦ προσεχοῦς Μαΐου, ὅπως προσκομίσῃ τὸ προνόμιον ἢ ἄλλα πιστοποιητικὰ καὶ τὰ δίκαιά του. 1316, Ὀκτωβρίου 31.

- Fo 66^r Millesimo trecentesimo XVI, die ultimo Octubris. 1
- Cum quidam Costa Michael de Creta miserit Venecias hac estate certam quantitatem piperis, et officiales de Leuante impediuerint dictum piper, dicentes quod dictus Costa Venetus non erat, et procuratores dicti Coste dicerent quod Venetus erat, et quod suum priuilegium in Creta erat, et sue rationes et attestaciones uenire faceret per totum mensem Octubris, et priuilegium non uenerit, 5

quia dicit, quod frater suus illud in Costantinopolim habebat; capta fuit pars quod elongetur terminus dicto Coste quod faciat uenire suum priuilegium uel alias testificaciones et iura sua, usque per totum mensem Madij proximum, et
10 tunc fiet sicut uidebitur fore iustum. Et si consilium, uel capitulare est contra, sit reuocatum quantum in hoc.

Ego Paulus Donato consiliarius manu mea subscripsi

Ego Marcus Justiniano consiliarius manu mea subscripsi

Ego Blasius Geno consiliarius manu mea subscripsi

15 Ego Johanes Murchesini dicta consilia cancellavi de mandato dictorum dominorum consiliariorum.

29

F^o 72to Ὁ Μαρίνος Μοροζίνης σύμβουλος Κρήτης ἀπαλλάσσεται τοῦ ὀφφικίου του, συμφώνως πρὸς τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν, δυνάμενος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βενετίαν κατὰ βούλησιν. Ἐὰν ὁμως ἤθελεν ἐπανέλθῃ εἰς Βενετίαν πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου του, νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου συμβούλου, ὅστις θὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸν ἐκ Βενετίας ἀποστελλόμενον. 1316, Δεκεμβρίου 9.

30

Ἐπὶ δίκης ἀποφασισθείσης ὑπὸ τοῦ δουκὸς Κρήτης Μαρίνου Βαδοέρου καὶ τῶν συμβούλων του Παύλου Δονάτου καὶ Μαρίνου Μοροζίνη, ἀναιρεθείσης ὑπὸ τοῦ δικηγόρου τῆς κοινότητος Λαυρεντίου Μαριπέτρου, ἔνεκεν ἀμφιβολίας εἰς νομίμως ἐδικάσθη, ὡς μὴ ἀκουσθέντων τῶν δικαίων τῶν μερῶν, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Μείζονος Συμβουλίου, ὅπως ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀκυρωθῇ. Ἔπεται ἡ ἀναίρεσις τοῦ δικηγόρου τῆς κοινότητος.

Ἡ ὑπόθεσις εἶχεν οὕτω: Ἡ Μαρκεζίνα χήρα Νικολάου Ντόνου τιμαριούχου Κρήτης, ἀφ' ἑνός, καὶ ὁ Νικόλαος Ντόνος ἀνεψιὸς τοῦ εἰρημένου Νικολάου Ντόνου ἀφ' ἑτέρου, ἀμοιβαίως ὑπεσχέθησαν ἐπὶ τινος ὑποθέσεως, καὶ ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐκδώσῃ ὁ δούξ μετὰ τῶν παλαιῶν συμβούλων, ἦτοι τοῦ Πέτρου Βιδάλη καὶ τοῦ Δάρδου Κονταρίνη. Ἀλλὰ τὴν ἀπόφασιν ἐξέδωκαν οἱ νέοι σύμβουλοι μετὰ τοῦ δουκὸς συμφώνως πρὸς τὴν γνωμάτευσιν τῆς Βενετίας τὴν ὁποίαν ἐθεώρησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ δούξ. Ἀλλ' οἱ νέοι οὗτοι σύμβουλοι δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῶν προτάσεων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν μερῶν, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων εἰς τὸ Μεῖζον τοῦτο Συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν ὑποχρέωσιν, τρόπον, τάξιν, ὁδὸν καὶ μορφήν τοῦ ἀποφασίζεин, διότι ἐξεδόθη διὰ κακῆς εἰσηγήσεως τοῦ δουκὸς πρὸς τοὺς νέους συμβούλους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ προκύπτῃ ἡ ἀλήθεια. Ἐνεκα τούτου γενομένης ψηφοφορίας ἠκυρώθη ὅπως δικασθῇ ἐκ νέου. 1317, Φεβρουαρίου 3.

F^o 77to Millesinio trecentesimo XVI, die III Februarij.

Cum poneretur pars per Laurencium Maripetro aduocatorem communis super quadam sententia lata per dominum Marinum Badouario olim Ducham Crete et eius consiliarios Paulum Donato et Marinum Mauroceno, si uidebatur,
5 quod dicta sententia deberet remanere firma uel non, eo quod altera partium conquerebatur, et conqueritur, quod lata erat non auditis iuribus partium per

